

dujących się w dyrekcji planach pomiarowych drogą wrysowania na nie i oznakowania zaprojektowanych konturów klas gruntów. Wskazane plany pomiarowe winny być zgodne ze stanem faktycznym, tak co do granic zewnętrznych, jak i co do sytuacji wewnętrznej.

§ 3. O dokonaniu opracowania projektu klasyfikacji gruntów dyrekcja powiadomi wojewódzką komisję klasyfikacyjną, właściwą terytorjalnie dla danego gruntu, która po otrzymaniu tego zawiadomienia wydeleguje do dyrekcji rysownika w celu sporządzenia odrysu z projektu klasyfikacyjnego. Rysownik sporządzi odrys na kalce płóciennej. Na odrysie winny być wykazane: granice zewnętrzne, granice kategorii i klas gruntów, nieużytki oraz obszary, wyłączone od klasyfikacji.

Plan otrzyma oznaczenie o brzmieniu następującem:

P L A N

klasyfikacji gruntów, przeprowadzonej na podstawie ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego z dnia 26 marca 1935 r. na obszarze lasów państwowych
wchodzących
i położonych w gmin. i pow.
. województwie

Niniejszy plan klasyfikacyjny sporządziła
Dyrekcja Lasów Państwowych w
(.)

Przedstawiciel Dyrekcji Lasów Państwowych w

§ 4. Odrys z projektu klasyfikacyjnego stanowić będzie plan klasyfikacyjny.

§ 5. Operat klasyfikacyjny, składający się z planu klasyfikacyjnego, planu gospodarczego, oraz innych materiałów, załączonych przez dyrekcję, przekaże dyrekcja wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej z wnioskiem o wydanie zatwierdzającego orzeczenia.

§ 6. Po zbadaniu nadesłanego przez dyrekcję operatu, przewodniczący wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej deleguje w razie potrzeby przedstawiciela wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej (klasyfikatora) na teren obszaru objętego projektem klasyfikacji w celu przeprowadzenia klasyfikacji gruntów innych użytków, położonych na obszarach leśnych, lub w celu sprawdzenia projektu klasyfikacyjnego, opracowanego przez dyrekcję. O dniu przybycia na grunt przedstawiciela wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej należy powiadomić w terminie przynajmniej 7 dni przed dniem zjazdu właściwą dyrekcję lasów państwowych w celu ewentualnego delegowania swego przedstawiciela.

§ 7. Jeżeli przedstawiciel wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej wprowadzi do projektu uzupełnienia lub dokona zmian w projekcie dyrekcji, to przewodniczący wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej

poceci sporządzić odrys zmienionego lub uzupełnionego planu klasyfikacyjnego i prześle ten odrys do wiadomości dyrekcji nie później, niż na 21 dni przed posiedzeniem wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej.

Jeżeli dyrekcja nie uzna zmian dokonanych w projekcie klasyfikacji, winna zgłosić swe zastrzeżenia przed posiedzeniem wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej.

§ 8. O dniu wyznaczenia posiedzenia wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej dla rozpatrzenia klasyfikacji gruntów, do których odnoszą się niniejsze przepisy, przewodniczący powiadomi właściwą dyrekcję co najmniej na 7 dni przed posiedzeniem w celu umożliwienia dyrekcji delegowania swego przedstawiciela.

Nieprzybycie na posiedzenie komisji przedstawiciela dyrekcji nie wstrzymuje czynności komisji.

§ 9. Wojewódzka komisja klasyfikacyjna, po rozpatrzeniu projektu i zapoznaniu się z ewentualnymi uzupełnieniami i zastrzeżeniami, wyda orzeczenie o klasyfikacji gruntów.

§ 10. Orzeczenie wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej, nieuwzględniające całkowicie lub częściowo projektu dyrekcji, winno zawierać faktyczne i prawne motywy w odpowiedzi na zastrzeżenia, zgłoszone przez dyrekcję.

§ 11. Jeżeli orzeczenie wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej nie uwzględni całkowicie lub częściowo zastrzeżeń dyrekcji, Naczelnej Dyrekcji Lasów Państwowych służy, w ciągu 30 dni od doręczenia orzeczenia, prawo przedstawienia Ministrowi Skarbu tych zastrzeżeń z wnioskiem o uchylenie orzeczenia wojewódzkiej komisji klasyfikacyjnej w drodze nadzoru zgodnie z art. 6 ustawy o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

§ 12. Wojewódzka komisja klasyfikacyjna po wydaniu orzeczenia prześle odpis orzeczenia i odrys planu klasyfikacyjnego do właściwej dyrekcji oraz zwróci jej plan gospodarczy oraz inne materiały, załączone przez dyrekcję do operatu klasyfikacyjnego.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

344.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 czerwca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie podziału dodatków komunalnych do podatku gruntowego pomiędzy poszczególne rodzaje związków samorządowych.

Na podstawie art. 3 i 9 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnymi i o innych zmia-

nach w finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 544) i w związku z art. 22 ust. 2) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) w brzmieniu art. 4 pkt. 2) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 15) zarządzam co następuje:

§ 1. Z dozwolonego ustawą z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) najwyższego łącznego obciążenia gruntów dodatkami komunalnymi do podatku gruntowego korzystać mogą:

A) na obszarze gmin wiejskich:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych — gminy wiejskie do wysokości 42%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 52%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — gminy wiejskie do wysokości 45%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 55%;

B) na obszarze miast niewydzielonych:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych — miasta do wysokości 72%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 22%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — miasta do wysokości 75%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 25%;

C) na obszarze miast wydzielonych:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych — miasta do wysokości 94%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — miasta do wysokości 100%.

§ 2. Samorząd wojewódzki otrzymuje 5% wpływów związków samorządowych z dodatków komunalnych do państwowego podatku gruntowego.

§ 3. (1) Wydzielone na podstawie art. 3 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 544) 6% dla izb rolniczych z dodatków komunalnych do podatku gruntowego stanowi 6% dozwolonego w art. 14 ustępie pierwszym ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) najwyższego łącznego obciążenia gruntów dodatkami komunalnymi do podatku gruntowego.

(2) Wymienione w ust. (1) 6% dla izb rolniczych zastępuje przewidziane w art. 50 pkt. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 2, poz. 16) 50% kwot, uzyskiwanych z obciążeń gruntów dodatkiem samorządowym do państwowego podatku gruntowego na rzecz samorządu wojewódzkiego.

(3) Postanowienie art. 3 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 544) nie ma zastosowania do izb rolniczych na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1936 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

345.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 31 lipca 1935 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i siodu.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i siodu (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 373) zmieniony rozporządzeniem z dnia 18 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 597) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Przy wywozie zagranicę standaryzowanych—zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i siodu, wytworzonych w kraju, przyznaje się zwrot cła, uiszczanego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wytwarzania tych towarów nawozy, materiały pomocnicze, narzędzia i maszyny, według następujących norm:

- 1) za 100 kg pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa i gryki (tatarki) zł 5.—
- 2) za 100 kg grochu (poz. tar. celnej przywózowej 9), fasoli, bobu, soczewicy, wyki, peluszek, bobiku oraz mieszanek — wyki i peluszek z owsem lub jęczmieniem „ 5.—
- 3) za 100 kg nasion oleistych:
 - a) rzepaku, rzepiku, gorczycy i maku „ 5.—
 - b) lnu „ 8.—
 - c) konopi „ 6.—
- 4) za 100 kg mąki: pszennej, żytniej, jęczmiennej, wykazującej po spalaniu:
 - a) do 0,8% popiołu „ 9.—
 - b) powyżej 0,8% do 2,5% popiołu „ 7.—
 - c) powyżej 2,5% do 3,6% popiołu „ 4.—
- 5) za 100 kg kaszy jęczmiennej (poz. tar. celnej przywózowej 28 p. 2) „ 9.—
- 6) za 100 kg kaszy gryczanej (poz. tar. celnej przywózowej 28 p. 3) „ 9.—
- 7) za 100 kg kaszy owsianej i płatków owsianych (poz. tar. celnej przywózowej 28 p. 5 i 227) „ 8.—